

at gjøre Forterne stufaste sætter man deres Forsvarsevne i Bøve. Der henvises i Betænkningen til, at der vil gaa mange Mennefskeliv tabt. Ja, det vil endda at være; i Krigstid maa man ikke være altfor betænelig med Hensyn til Mennefskeliv; de ere jo derude for i Guds Navn at sætte Livet til. Der er ogsaa henvist til de store Beløb, der allerede ere anvendt paa Forterne, og det udtales, at det er urimeligt, at der er negtet dette ringe Bidrag. Jeg skal dertil bemærke, at de Beløb, som ere anvendt paa Forterne, ere ikke fuldt saa store, som man i Almindelighed forestiller sig. Søforterne have ikke været saa overmaade kostbare, men, som jeg sagde før, jeg er fuldkommen enig i, at det er Daarskab, at man ikke har bevilget de nødvendige, ikke overvættede store Pengemidler, der ere begjærede til at faae Krudtmagasinerne paa Forterne gjorte saa stufaste, at ikke selv de svageste Kanoner, som vi kunne vente disse Forter angrebne med, kunne sprænge dem i Luften. Men naar der saa henvises til Erfaringerne fra Alexandria, vil jeg dog gjøre en Bemærkning, for at der ikke skal udbrede sig den Forestilling derom i denne Forsamling eller i det andet Thing eller i Nationen i det Hele, at vore Forter skulde være ligesaa udatte som Alexandrias for at faae deres Krudtmagasiner sprængte i Luften. Af en Oficer, som har besøgt Alexandria efter Bombardementet og har undersøgt Sagerne nøiagtig, har jeg faaet den Oplysning, at de Krudtmagasiner, hvori Egypterne havde deres Krudt, vare ganske almindelige Fredsmagasiner, staaende frit inde i Forterne med 2 Fods Mur af Teglsten — saa vidt jeg veed — og en Mørtel, der i det Væsentlige bestod af Sand. At saadanne Magasiner blive sprængte i Luften, saa snart de blive truffne, følger af sig selv; Englænderne havde ikke behøvet at bruge Kanoner, hvis Projektiler veie 5 Skippund, for at pirre saadanne Mure i Luften. Det kunde have været gjort med meget Mindre. Egypterne vare ogsaa saa forsigtige, at de slet ikke turde arbeide inde i disse Magasiner; de vidste godt, at hvis disse blot bleve truffne, sprang de i Luften. Egypterne havde ikke truffet den Foranstaltning, at de havde fyldt Krudt paa deres Kærdufer, inden de skulle slaas; men de havde Krudtet løst i Tønder, og nu skulde de fylde det i Bøserne; men det turde de ikke gjøre inde i Magasinerne. De tog da Tønderne udenfor og sad der og fyldte Kærduferne med Krudt; om der kom noget mere eller noget mindre Krudt i en Kærduf, regnede de ikke saa nøie. Følgen deraf var, at Gaardsrummene i Forterne formelig flød

med Krudt. Man havde maattet undre sig over, om der under saadanne Omstændigheder ikke var slet Explosioner. Og at der, efterat Explosionerne vare fte, ikke blev skudt mere fra de Forter, er en Selvsølge. Det havde man kunnet sige sig selv forud. Erfaringerne fra Alexandria ere overhovedet i Et og Alt meget lidt istand til at vise, hvad en Søbefæstning, der er ordentligudrustet og ordentlig forsvaret, formaar at udrette. Alexandrias Havneværker vare ganske vist besatte med en ganske overordentlig Mængde Skjts. Der fandtes ialt saadan Noget som 237 Stykker Skjts; men deraf vare kun 116 Kanoner komne til Skud; i de andre havde der ikke været Krudt eller Kugler. Der var i Værkerne 49 armstrongske riflede Kanoner. Jeg kjendte dem godt; jeg har selv i England været med til at prøve skyde disse til Egypten bestemte Kanoner; de vare af samme Slags som de, Englænderne brugte til at angribe med. Der var 6 Titommerkanoner og 25 Nitommers, den samme Slags Kanoner, som vor Flaade har i „Odin“ og „Vindormen“, meget ordentlige Kanoner. Men af de ialt 49 riflede Kanoner kom kun 29 til Skud, og med disse 29 Kanoner er der sjundhlyk truffet overmaade slet; thi ellers maatte man ialtsald have kunnet gjøre nogen Skade paa de enkelte upantsrede Kanonbaade, som lagde sig til at fegte mod Forterne. Endvidere var der ca. 176 gamle Kanoner, dels gamle glatløbede Kanoner og dels gamle Bombekanoner. Deraf havde man skudt med 87. Egypterne kunde have sparet sig at skyde med disse Kanoner, med hvilke de skjød med 36 Punds Støbejernskugler og med Bomber paa Pantserfibe. De kunde ligesaa godt have skudt med raadne Vøler; det vilde have gjort samme Effekt, selv paa de svageste Pantserfibe. De havde en eneste Kanon opstillet i Moncrieffs Afstutage, men den stod saaledes, at det ikke var muligt at komme til at skyde med den, fordi den var uden Brystværn, saa at Englænderne kunde overhagle den fra deres Mers med Geværer og Revolverkanoner, saaledes at man ikke kunde komme til den. Englænderne havde Afstuten iforveien og samme Morgen, de begyndte Skydningen, indtaget deres Stillinger med deres svære Skibe, som det konvenerede dem, uden at Egypterne havde gjort saameget som et eneste Kanonskud for at hindre dem deri. Under slige Omstændigheder maa man ikke undre sig over, at Havneforsvaret mislykkes. Man kan snarere undre sig over, at det endda lykkes at holde Slden gaaende en hel Dag og den næste Morgen gjenoptage den. Det viser, at der egentlig har været et ganske godt Stof til Soldater